

Jälkinäytös

Jakson alkuun on tarpeen tehdä pari lämmittelyharjoitetta. Käyttökelpoisia ovat tutut harjoitteet jaksosta Tutustutaan draamatyöskentelyyn, ja joukossa on hyvä olla ainakin yksi sellainen harjoite, joka valmistaa toisen koskettamiseen.

1. Kerrataan tarinan henkilöiden tämänhetkinen asetelma

Olemme sopineet, että palaamme Colombinen ja Pierrot'n tarinaan vielä tämän työskentelykerran ajaksi ja katsomme, miten tarina päättyy.

Olenainen on meillä selvillä: muistamme, että Colombine palasi Pierrot'n luo ja Pierrot toivotti hänet lämpimästi tervetulleeksi takaisin.

Katsotaan kuitenkin, miten tarina päättyy. Sitä varten palautamme ensin mieleemme, missä tarinan henkilöt ovat nyt. Entä mitkä olivat ne käänteet, joiden kautta tähän asetelmaan päädyttiin?

Ajatellaan, että työskentelytila on tarinan koko maailma. Mihin kohtaan tätä maailmaa sijoitatte tarinan henkilöt tilanteessa, johon viimeksi jäimme?

Ketä henkilöitä meillä on sijoitettavana? (Muistetaan myös Harlekiinin olemassaolo, samoin taikinatyttö!) Missä paikassa kukin henkilö on? Näyttäkää!

Valitse sitten joku tarinan henkilöistä. Mene siihen paikkaan ja siihen asentoon, missä henkilö on nyt, kun tarinassa on edetty näin pitkälle.

Muistatte ehkä draamatyöskentelymme alkuvaiheesta, että henkilöt voivat olla "monipäisiä", tai jotakuta henkilöistä ei edusta välttämättä kukaan. Se on ok; tee oma valinta siinä, keneksi menet. Hyvä.

2. Kerrataan asetelma, josta tapahtumat alkoivat

Tässä on tilanne, jossa tarinan henkilöt ovat nyt. Tehdään sitten tilanne, josta tapahtumat lähtivät liikkeelle.

Kuunnellaan ensin näiltä paikoiltamme, mitä tilanteessa tapahtuu. Kun kerronta loppuu, päätä mielessäsi, keneksi tämän tilanteen henkilöistä asetut. Lisäohjeita saat kerronnan päätyttyä.

Colombine näki, miten Harlekiini hieraisi käsiään päättäväisesti ja ryhtyi kolkuttamaan ovelle.

Kuten sanottu päivä oli korkeimmillaan, ja Pierrot nukkui kuin tukki. Harlekiini joutui rummuttamaan pitkään ennen kuin ovi avautui, ja kynnyksellä seisoivat Pierrot väsymyksestä horjahdellen ja kalpeampana kuin koskaan.

Pierrot parka! Häntä olisi voinut luulla pöllöksi, kun hän seisoivat siinä kalpeana, tukka pörrössä ja kuin kuusta pudonneena, ja räpytteli silmiään keskipäivän armottomassa auringossa. Ja ennen

kuin Harlekiini oli ennättänyt suutaan avata, hänen takaansa kajahti nauru. Se oli Colombine, joka katseli kohtausta iso silitysrauta kädessään.

Nyt, kun olet päättänyt, kuka tilanteen henkilöistä olet, mieti, missä kohtaa tilaa tämä henkilö on.

Missä asennossa hän on? Siirry sitten valitsemaksesi henkilöksi. Hyvä.

Tässä vaiheessa kannattaa katsoa myös ympärilleen. Jos näyttää siltä, että tarvitsee vaihtaa vähän paikkaa, tee se.

Kun seuraavaksi kerron, mitä kohtauksessa tapahtuu, toimi samaan aikaan kerronnan kanssa niin kuin roolihenkilösi kohtauksessa toimii.

Colombine näki, miten Harlekiini hieraisi käsiään päättäväisesti ja ryhtyi kolkuttamaan ovelle. Ovi avautui. Kynnyksellä seisoivat Pierrot väsymyksestä horjahdellen. Hän räpytteli silmiään keskipäivän armottomassa auringossa. Ja ennen kuin Harlekiini oli ennättänyt suutaan avata, hänen takaansa kajahti nauru.

Harlekiini kääntyi, huomasi Colombinen ja purskahti hänkin nauruun.

Pierrot seisoivat yksin ja surullisena katsellen noita kahta auringon lasta, joita yhteinen ilo yhdisti.

Silloin Pierrot suuttui, ja mustasukkaisuuden satuttamin sydämin hän pauskasi oven kiinni

Harlekiinin nenän edestä ja meni takaisin nukkumaan, vaikka tuskin hän kovin nopeasti unta sai.

3. Kerrataan tarinan käännekohta

Hyvä. Tehdään sitten vielä kohtausta, jossa tapahtumien suunta tarinassa muuttuu. Miten tästä asetelmasta päädyttiin siihen, minkä teimme ensin? Mikä oli mielestänne ratkaiseva hetki? (Jos ryhmä ehdottaa useampaa kohtausta, pyydetään sitä keskustelemaan eri vaihtoehtoista ja pyrkimään päätökseen, jonka kaikki voivat hyväksyä.)

Hyvä! Tehdään tämä kohtausta samalla tavoin kuin kaksi aikaisempaaakin. Ensin määritellään yhteisesti kohtauksessa tarvittavat henkilöt ja henkilöiden paikat tarinan maailmassa, sitten jokainen valitsee roolinsa, ja lopuksi asetutaan kohtaukseen siinä asennossa, missä roolihenkilö kohtauksessa on. Olkaa hyvä!

4. Kaikki tarinan henkilöt koolla

Hyvä. Palataan tilanteeseen, josta tällä kerralla aloitimme. Menkää niihin rooleihin ja niihin asemiin, joissa olitte tämän työskentelykerran ensimmäisessä asetelmassa.

Hyvä. Jääkää niille sijoillenne. Kuunnellaan, mitä tapahtuu.

(Koputtaa hiljaa esim. pöydän kanteen.) Kuka siellä? (Koputtaa vähän kovemmin.) Kuka siellä? Nyt heräsi Colombinekin. Vastaukseksi kuului heikko ääni, yössä ja pakkasessa surulliseksi painunut kuiskaus. Harlekiini parka oli löytänyt maalipurkkiensa seasta viestin, jolla Pierrot oli taivuttanut Colombinen palaamaan luokseen. Pierrot sääli onnetonta kilpakosijaansa. Hän avasi tälle oven. Surkean haalistunut Harlekiini ryntäsi kohti uunia, jonka luukut tuikkivat lämpöä, väriä ja tuoksua. Kylläpä Pierrot'n luona oli hyvä olla!

5. Pierrot'n leivintuvassa

Tullaan piiriin niin, että rintamasuunta on vastapäivään. Tasoitetaan etäisyydet sellaisiksi, että jokainen yltää mukavasti edessään seisovan hartioihin. Nyt aseta molemmat kätesi seuraavan hartioille ja anna niiden jäädä lämpiminä ja painavina siihen. Odota, kunnes omatkin hartiasi pehmenevät ja rentoutuvat. - Auttaa, kun nostat ensin muutaman kerran hartiasi kohti korvia ja päästät ne sitten niin alas kuin ne mukavasti laskeutuvat.

Seuraavaksi pyydän sinua liikuttamaan käsiäsi edessäsi seisovan hartioilla ja selässä. Annan yhden ohjeen kerrallaan, esimerkiksi näin: kätesi liikkuvat kuin linnun sulka. Kätesi liikkuvat kuin pilvi untuvia.

Kun kuulet ohjeen, liikuta käsiäsi sen mielikuvan mukaan, mikä sinulle ohjeesta tulee. Luota ensimmäiseen ideaasi - vääriä tulkintoja ei ole. Kokeillaan.

Kätesi ovat kuin uunin lämpö pakkasesta tultua. Kätesi ovat kuin mankeloidut lakanat sängyssä. Kätesi ovat kuin raesokeri pullan päällä. Kätesi ovat kuin veden kosketus uimarannalla. Kätesi ovat kuin hiukset tulessa. Kätesi ovat kuin auringonpaiste iholla. Kätesi ovat kuin puhtaiden pyyhkeiden tuoksu. Kätesi ovat kuin kesäsade. Kätesi ovat kuin myötätuuli. Kätesi ovat kuin tuore pulla.

6. Pierrot, Harlekiini ja kaksi Colombinea

Hyvä! Voitte laskea kädet ja kääntyä piirin keskustaan päin.

Pierrot toivotti tervetulleeksi myös Harlekiinin. Pierrot'n leivintuvassa on siis nyt Pierrot itse, Harlekiini, oikea Colombine ja taikina-Colombine. Tehdään näiden neljän asetelma koko ryhmän voimin, samalla tavoin kuin olemme tehneet muutkin tarinan avainkohdat.

Missä kohtaa leivintupaa on Harlekiini? Entä Pierrot ja Colombine? Missä taikinatyttö on? Hyvä. Valitse sitten joku tarinan henkilöistä. Mene siihen paikkaan ja siihen asentoon, missä henkilö tässä kohtauksessa on.

Hyvä. Kuunnellaan tarinan loppu näiltä paikoilta ja näistä rooleista käsin.

Voitto oli muuttanut leipuripojan. Hän viittilöi liehuvilla hihoillaan. Suurellisin elkein hän avasi uunin luukut. Ystävykset aivan kylpivät kultaisessa valossa, äidillisessä lämmössä ja herkullisessa pullantuoksussa. Ja nyt Pierrot livautti leipälapiollaan uunista jotakin. Vai että jotakin? Pikemminkin jonkun! Kultakuorisen, höyryävän ja murean tyttösen, joka muistutti Colombinea kuin sisar. Se oli Pierrot'n Colombine, täyttä taikinaa ja elävän muodokas. Sen posket olivat pyöreät, rinnat kuin kyyhkyt ja pylly kuin omena. Colombine otti Colombinen syliinsä, vaikka se oli polttavan kuuma. - Miten kaunis minä olen, miten hyvältä tuoksun! hän huudahti. Pierrot ja Harlekiini katsoivat lumoutuneina tätä suurenmoista kohtausta. Colombine pani Colombinen pöydälle pitkäkseen, painoi nenäänsä tämän kaula-aukkoon ja maiskutti sen mehevää kultaa. Hän sanoi: - Miten makoisa minä olen! Kullanmurut, tulkaa tekin maistamaan ja syömään hyvää Colombinea! Pistäkää poskeenne! Ja he maistelivat, söivät suussasulavaa kuumaa Colombinea. He katsoivat toisiaan. He olivat onnellisia. Heidän teki mieli nauraa, mutta miten se olisi käynyt päinsä, kun posket pullottivat pullaa?

Sen pituinen se!

Kolmella askeleella jokainen pyörähtää itsensä ympäri:

Roo-lista pois!

7. Ryhmäsadutus

Nyt, kun olemme taas kaikki omia itsejämme, siirrytään piiriin ja istutaan lattialle.

Tässä työskentelyn vaiheessa haluaisin kuulla teidän kertovan Pierrot'n, Colombinen ja Harlekiinin tarinan. Mitä tässä tarinassa oikein tapahtui?

Ajatus on, että kerrotte tarinaa minulle yhdessä, ja minä kirjaan kertomanne muistiin. Kerrotte siis omin sanoin ja vapain vuoroin.

Lopuksi luen kertomanne teille ääneen, ja jos tuntuu siltä, että haluatte muuttaa siitä jotakin, teen siihen tarvittavat muutokset. Sen jälkeen tämä tarina on valmis.

8. Parista kiinni!

Hienoa, kiitos kaikille! Noustaan sitten seisomaan. Pysytään kuitenkin vielä piirissä. Jaan teidät pareiksi loppuharjoitetta varten.

(Ohjaaja jakaa parit siten, että yksi osallistuja jää vaille paria.)

Kaikki parit seisovat piirin kehällä.

Harjoitteen ideana on, että pariton kutsuu itselleen paria. Kutsuttu pyrkii lähtemään oman parinsa luota kohti kutsujaa, mutta parittomaksi jäävä ei halua luopua lähdössään olevasta. Niinpä hän kietoo molemmat kätensä lähtijän ympärille ennen kuin tämä on ehtinyt ottaa enempää kuin yhden askeleen.

Periaate on siis tämä. Lisätään siihen yksi sääntö. Pariton kutsuu jotakuta piirissä olijaa nimeltä - MUTTA liikkeelle ei lähdekään se, jonka nimeä huudetaan, vaan hänen PARINSA.

Kuulostaa helpolta? Vielä en ole tavannut ryhmää, jolta tämä harjoite olisi onnistunut, mutta kokeillaan. On mahdollista, että tässä ei olekaan tärkeää onnistuminen, vaan jokin muu.

Säännöt ovat siis: kun sinun nimeäsi kutsutaan, kiedot kätesi parisi ympärille. Kun taas parisi nimeä kutsutaan, sinä lähdet kutsujaa kohti.

Jos ehdit ottaa kaksi askelta tai enemmän, ennen kuin parisi ehtii kietomaan kätensä ympärillesi, sinusta tulee kutsujan uusi pari. Silloin parittomaksi jäänyt kutsuu paria vuorostaan itselleen.

Jos taas parisi ehtii käsineen ensin, jäät entisen parisi luokse, ja alkuperäinen kutsuja jatkaa, kunnes parin saaminen onnistuu.

(Tärkeää: Kahden askeleen sääntöä on noudatettava. Liikkeelle lähtenyt ei saa yrittää repiä takaisin!

Onko periaate selvä? Aloitetaan.

(Lopuksi kannattaa keskustella siitä, mikä harjoitteessa on tärkeää, mikä on sen anti. Jos tuntuu, että tarvitaan vielä jokin palkitseva harjoite perään, kysytään ryhmältä, mihin tuttuun harjoitteeseen se haluaa päättää prosessin.)

9. Hetken merkitseminen koko prosessin ajalta